

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.9.2019.DP

Warszawa, 12 lipca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/36/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy „CARLA”, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 10 grudnia 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący sofy „CARLA” (dalej jako: „sofa”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie.

Zakwestionowany produkt to mebel o konstrukcji skrzyniowo-szkieletowej, tapicerowany w kolorze szarym z niebieskimi wstawkami materiału (boki siedziska) o wymiarach: dł. 198 cm x gł. 89 cm x wys. 87 cm. Sofa posiada miejsce do siedzenia dla 2-3 osób oraz leżenia/spania dla 2 osób (powierzchnia do spania 142 cm x 198 cm). Powierzchnia przeznaczona do spania składa się z dwóch części ruchomych, tj. z oparcia o wymiarach ok. 70 cm x 198 cm, zamocowanego do tylnej oskrzyni trzema zawiasami oraz leżyska (siedziska) o wymiarach ok. 72 cm x 198 cm, podnoszonego i wysuwanego do przodu na automacie wspomagającym rozkładanie, tj. metalowych podnośnikach ze sprężynami, przymocowanych do oskrzyń krótkich pojemnika na pościel. Warstwę sprężynującą stanowią sprężyny typu bonell. Sofa posiada trzy niebiesko – szare poduchy oparciowe, dwie poduchy – podłokietniki oraz pojemnik (skrzynię) na pościel. Podstawę sofy stanowią metalowe nogi. Część stanowiąca siedzisko opiera się z przodu na wykonanej z płyty ramie – pokrytej tapicerką i wzmocnioną listwami drewnianymi, stanowiącą podparcie po jego wysunięciu. Wszystkie elementy produktu są tapicerowane. Elementy skrzyni pojemnika wykonane są z materiałów płytowych drewnopochodnych (płyty lakierowanej). Środek skrzyni i narożniki wzmocniono drewnianymi listwami. Do wsuwania w przód i jednoczesnego podnoszenia siedziska sofy zastosowano po obu stronach skrzyni dwa mechanizmy wspomagające wraz ze sprężynami. Składane oparcie zamocowane jest do skrzyni za pomocą trzech zawiasów, umożliwiających ustawienie pionowe i poziome oparcia, które są skrajnie zamocowane do dłuższych boków skrzyni i do dolnej części oparcia. Skrajna, ruchoma część leżyska (stanowiąca oparcie po ustawieniu do pozycji pionowej) po rozłożeniu do pozycji spania/leżenia nie posiada podparcia. Odległość od brzegu skrajnej części leżyska, niczym niepodpartego, do miejsca mocowania do skrzyni wynosi 22 cm.

Bezpośrednio na produkcie (na zewnętrznej stronie skrzyni) znajduje się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację: „*kanapa III R automat*”, „*Producent: BOG – FRAN Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k. ul. Rozbrat 10/14 lok. 3 00-451 Warszawa,*

Oddział Smolarzyny 1 37-110 Żołyńia”, „*data produkcji 04 lipca 2018*”. Na kanapie przymocowano etykietę na której była podana nazwa produktu: „*sofa CARLA*”. Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „*BOG – FRAN*” *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., ul. Poznańska 6, 63-600 Kępno*”, warunki gwarancji, sposób konserwacji wyrobów meblowych oraz graficzną i słowną instrukcję montażu.

W trakcie kontroli nr DS.ŻN.8361.414.2018.MP.MaP, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa sofy w oparciu o przepisy ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), uwzględniając aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 27 lutego 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie sofą, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat liczby sof posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania ewentualnych dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Pismem z 25 marca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem sofy i że od dnia 31 maja 2016 r. do chwili obecnej wprowadziła na rynek 643 sztuki

produktu poprzez sprzedaż wyłącznemu dystrybutorowi, a obecnie nie posiada sofę na stanie magazynowym. Strona postępowania oświadczyła, że nie kwestionuje wyników kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej i że podjęła działania naprawcze w celu odebrania od wyłącznego dystrybutora posiadanych przez niego sof. Strona postępowania zadeklarowała, że po odebraniu sof zamierza wyposażyć je w dodatkowe klamry zabezpieczające, których napięcie uniemożliwi oparciu złożenie się pod wpływem ciężaru osoby znajdującej się na rozłożonym oparciu sof, a ponadto umieścić w dołączanych do produktu „Zasadach użytkowania i konserwacji wyrobów meblowych” punkt 6, zwracający uwagę osób korzystających z mebla na konieczność zapinania klamr. Strona postępowania poinformowała, że nawiązała kontakt z laboratorium zajmującym się testami bezpieczeństwa mebli, w celu potwierdzenia bezpieczeństwa sof poddanej modyfikacji. Ponadto strona postępowania poprosiła o przedłużenie terminu na przesłanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez sofę. Jednocześnie strona postępowania przekazała kopie korespondencji z wyłącznym dystrybutorem, poprawione „Zasady użytkowania i konserwacji wyrobów meblowych”, a także zdjęcia z prowadzonych przez stronę postępowania testów nowego rozwiązania konstrukcyjnego.

Pismem z 8 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK uwzględnił prośbę strony postępowania o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów podjęcia działań wobec sof oraz wezwał stronę postępowania do przedstawienia wyników badań laboratoryjnych potwierdzających spełnienie przez zmodyfikowaną sofę wymagań bezpieczeństwa.

Pismem z 9 maja 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że zdemontowała sofę odebrane od wyłącznego dystrybutora oraz wycofała przedmiotowy mebel z produkcji. Strona postępowania poinformowała, że rozwiązanie techniczne wskazane w piśmie z 25 marca 2019 r. okazało się niewystarczające, dlatego nie będzie ono stosowane, a zamiast tego przygotowano i poddano testom rozwiązanie przewidujące montaż dodatkowej podpórki mebla, który po rozłożeniu oparcia sof i rozłożeniu podpórki będzie zapewniał odpowiednią stabilność zestawu i jego bezpieczne użytkowanie. Wraz z pismem strona postępowania przekazała protokół demontażu 29 sztuk sof, dokument rozchodu wewnętrznego oraz sprawozdanie z badań zmodyfikowanej sof.

Pismem z 17 maja 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy liczbą sof wynikającą z oświadczenia wyłącznego dystrybutora (28 sztuk), a liczbą egzemplarzy zdemontowanych przez stronę postępowania (29 sztuk). Ponadto, wobec oświadczenia strony postępowania o całkowitym wycofaniu z produkcji zakwestionowanej sof, organ nadzoru wezwał ją do potwierdzenia, czy rozwiązanie

konstrukcyjne polegające na montażu dodatkowej podpórki/nóżki będzie stosowane w innych produktach, a nie w przedmiotowych sofach.

Pismem z 31 maja 2019 r. strona postępowania wyjaśniła rozbieżności dotyczące liczby sof posiadanych i odebranych od wyłącznego dystrybutora oraz potwierdziła, że całkowicie zaniechała produkcji zakwestionowanej sofy, a rozwiązanie techniczne będące przedmiotem przekazanej ekspertyzy będzie stosowane w przyszłości w innych modelach mebli. Jednocześnie strona postępowania przekazała faktury korygujące potwierdzające zwrot sof przez wyłącznego dystrybutora, wydruk korespondencji mailowej z wyłącznym dystrybutorem oraz protokół wydania towaru.

Pismem z 10 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie wprowadził sofę „CARLA” na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Bezpośrednio na produkcie (na zewnętrznej stronie skrzyni) znajduje się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację „*Producent: BOG – FRAN Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Sp. k.*”. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego ww. przedsiębiorca potwierdził, że jest producentem sofy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w

zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ocenie bezpieczeństwa konkretnego produktu w pierwszej kolejności mają zastosowanie szczegółowe przepisy Wspólnoty Europejskiej, odrębne przepisy polskie dotyczące bezpieczeństwa określonego produktu, a także normy krajowe, będące transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli natomiast wobec konkretnego produktu brak jest ww. przepisów oraz norm – co ma miejsce w przypadku ww. sofy - ocenę bezpieczeństwa produktu przeprowadza się z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 6 ust. 3 ustawy, w tym zgodności rozwiązań zastosowanych w produkcie z aktualnym stanem wiedzy i techniki oraz spełnienia uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej sofy stanowiły wyniki badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej, na skutek których inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego), co może spowodować upadek użytkownika na podłogę (szczególnie podczas przemieszczania się na meblu, np. podczas snu), a w konsekwencji powstania uszkodzeń ciała, takich jak uraz głowy, stłuczenia i złamania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek od 31 maja 2016 r. 643 sztuki sofy poprzez sprzedaż jednemu przedsiębiorcy – wyłącznemu dystrybutorowi mebla. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku i rozmontowała 29 sof. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia wyłącznego dystrybutora, faktury korygujące dotyczące zwrotu sof oraz protokołów demontażu towaru. Ponadto strona postępowania zaprzestała wprowadzania przedmiotowej sofy na rynek (zgodnie z oświadczeniem z 31 maja 2019 r.) oraz wprowadziła do innych produkowanych przez siebie modeli mebli rozwiązania techniczne mające na celu zapewnienie ich bezpieczeństwa polegające na montażu dodatkowej podpórki/nóżki, na dowód czego przekazała sprawozdanie z badań przeprowadzonych w zewnętrznej jednostce badawczej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez sofę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na

całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość sof wprowadzonych na rynek (tj. 643 sztuki) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, brak było skarg lub reklamacji konsumenckich dotyczących sof, a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonanym naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa. Jakkolwiek wada konstrukcyjna zakwestionowanych sof mogła potencjalnie powodować powstanie uszkodzeń ciała, takich jak uraz głowy, stłuczenia i złamania, należy mieć na uwadze, że prawdopodobieństwo zajścia ww. urazów na skutek uniesienia się leżyska i upadku konsumenta nie było duże – przy przewróceniu się użytkownika w czasie snu na część leżyska nieposiadająca podparcia wynosiło 2/1000 przypadków, a przy siadaniu obudzonego w nocy użytkownika na tej części leżyska wynosiło 7/1000 przypadków, w związku z czym w opinii Prezesa UOKiK całkowite ryzyko stwarzane przez produkt nie było poważne, a naruszenie prawa wynikające z wprowadzenia na rynek sof było znikome. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę „BOG – FRAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na

rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o

przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak